cõmissoꝝ. At ille respõdit nõ se tũc velle cõ
fiteri peccata sua. sed cum ab infirmitate re
surgeret ne forte exprobrarẽt sibi cõsodales
ꝙ timore mortis faceret ea que sospes facere
nolebat fortiter q̇dez vt sibi videbat᷑ locutꝰ.
sed miserabiliter vt post patuit demoniaca
fraude seductus est. Cũq; morbo ingraue-
scẽte denuo ad eũ visitandũ ac docẽduz rex
straret clamauit stati mirabili voce. Quid
vis modo. q̇d huc venisti. Nõ mihi aliquid
vtilitatis aut salutis potes vltra ꝯferre. At
ille inq̇t. Noli ita loqui. vide vt sapias sanũ.
non inquit insanio. sed pessimã ꝯscientiam
mihi certus p̄ oculis habeo. Et q̇d inquit hoc
est. Paulo ante inq̇t intrauerũt domũ hanc
duo pulcerrimi iuuenes ⁊ residerunt circa
me. vnus ad caput ⁊ vnus ad pedes. ꝓtulit
q; vnus libellũ ꝑpulcrũ. sed vehemẽter mo
dicũ ac mihi legendũ dedit. in quo oĩa q̄ vn
q̄ bona fecerim intuẽs scripta reperi. ⁊ hec
nimiũ erãt pauca ⁊ modica. Receperũt co-
dicẽ neq; aliq̇d mihi dixerũt. Tũc multitu
do subito superuenit malignoꝝ ⁊ horridoruz
vultu spirituũ domũq; hãc mox et exterius
obsedit. ⁊ intus maxima ex ꝑte residens im-
pleuit. Tũc ille q̇ ⁊ obscuritate tenebrose fa
ciei ⁊ p̄matu sedis maior esse videbat᷑ eorũ.
ꝓferens codicẽ horrẽde visionis ⁊ magnitu
dinis enormis. ⁊ ponderis pene importabil'
iussit vni ex satellitibꝰ suis mihi ad legendũ
deferri. Quẽ cum legissem oĩa scelera nõ so
lũ que oꝑe vel verbo. sed etiaz q̄ tenuissima
cogitatione peccaui. manifestissime in eo te
tris esse litteris scripta. Dicebatq; ad illos
q̇ mihi assederant viros albatos ⁊ p̄claros.
Quid hic sedetis sciẽtes certissime q2 noster
est iste. Respõderũt. Uerꝝ dicitis. accipite ⁊
in cumulũ dãnatõis vestre ducite. Quo di
cto statim disparuerũt. Surgẽtes ꝟo neq̇s
simi spũs habẽtes in manibꝰ candẽs ferruz
ꝑcusserunt me vnus in capite ⁊ alius in pe-
de. qui videlicz in magno tormẽto irrepunt
interiora corꝑis mei. Moxq; vt ad se inui-
cẽ ꝑueniũt moriar. ⁊ paratis ad rapiẽdũ de
monibꝰ in inferni claustra ꝑtrahar. Sicq;
loquebat᷑ miser desperãs. ⁊ nõ multo pꝰ de-
functus. pn̄iam quã ad breue tp̄s cũ fructu
venie facere supsedit in eternuz sine fructu
penis subditus facit. De quo cõstat q2 sicut
papa Gregorius de q̇busdaz ait. nõ ꝓ se ista
cui nõ ꝓfuere sed ꝓ alijs viderit q̇ eiꝰ interi-
tũ cognoscẽtes differre tp̄us pn̄ie dũ vacat
timerẽt ne improuiso tandẽ mortis articlo ꝑ
uẽti impenitẽtes perirẽt. Qꝛ aũt codices di
uersos ꝑ bonos siue malos spiritꝰ sibi vidit
offerri. ob id supna dispẽsatione factũ est vt
meminerimus facta et cogitatiões nostras
nõ in ventũ defluere. sed ad examen summi
iudicis cũcta s̃uari et siue ꝑ amicos bonos
angelos in fine nob̄ ostẽdẽda siue ꝑ hostes.
ꝙ ꝟo p̄us candidũ codicẽ ꝓtulerunt angeli
deinde atrum demones. illi ꝑuum. isti enor
mẽ. aĩaduertendũ est ꝙ in p̄ma etate bona
aliqua fecit. que tñ vniuersa praue agendo
iuuenis obnubilauit.

IX

Noui etiã frẽm q̄ndam quẽ vtinã nõ no
uissem cuiꝰ nomẽ etiam si hoc aliq̇d ꝓdesset
dicere possum. positũ in monasterio nobili
q̄uis vita ignobili sed ip̄m ignobilit᷑ viuen
tẽ. Corripiebat᷑ quidẽ sedule a fratribus ac
maioribꝰ loci atq; ad castigatiorẽ vitã ꝯuer
ti ammonebat᷑. ⁊ q̄uis eos audire noluisset
tolerabat᷑ tñ ab eis longanimiter ob necessi
tatẽ opeꝝ ipsiꝰ exterioꝝ. Erat eñ fabrili ar-
te singularis. seruiebat aũt multũ ebrietati
⁊ ceteris vite remissioris illecebris. magisq;
ĩ officina sua die noctuq; residere q̄ ad psal
lendũ atq; orandũ in eccl'ia audiendũq; cũ
fribꝰ ꝟbũ vite ꝯcurrere ꝯsueuerat. Uñ acci
dit illi qd̄ solẽt dicere q̇dã Quia q̇ non vult
ecclesie ianuã spõte hũiliatꝰ ingredi necesse
habet ianuã inferni nõ sponte dãnatꝰ intro
duci. Percussus eñ languore atq; ad extre
ma ꝑductus vocauit fratres ⁊ multum me-
rẽs. ac dãnato similis cepit narrare q2 vide
ret inferos aptos. ⁊ sathan dimersuz in ꝓfũ
dis tartari. cayphã quoq; cũ ceteris q̇ occi-
derunt dñm iuxta eũ flãmis vltricibꝰ tradi-
tũ In quoꝝ vicino inq̇t heu misero mihi lo
cũ cõspicio eterne ꝑditõnis esse p̄paratum.
Audiẽtes hec fratres ceperũt diligenter ex
hortari. vt vl' tũc positus adhuc in corpore
pn̄iam ageret. Rñdit ille desperãs. Non est
mihi tp̄s mutãdi vitã cum ipse viderim iu-
dicium meũ iam esse cõpletũ. talia dicens si
ne viatico salutis obijt. ⁊ corpus eius in vl-
timis est monasterij locis humatũ. neq; ali
q̇ ꝓ eo missas facere vel psalmos cãtare vel
saltẽ orare p̄sumebant. O q̄ grandi distan-
tia diuisit deus lucẽ ⁊ tenebras. Beatus ꝓ-
thomartyr Stephanus passurus mortẽ ꝓ
veritate vidit celos aptos. vidit gloriaz dei
Jesum stantẽ a dextris dei ⁊ vbi erat futurꝰ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0190
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG